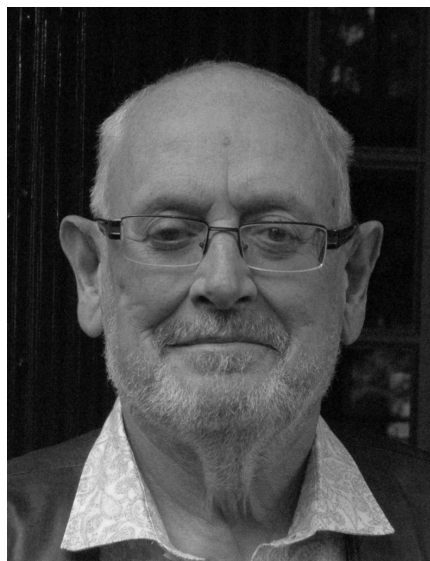

In memoriam Rob du Bois

1934-2013

Op 28 augustus 2013 overleed mr. R.L. du Bois, na een korte ziekte. Hij werd 79 jaar.

Rob du Bois was een begrip in de wereld van het auteursrecht. Tot zijn pensionering in 1994 was hij decennialang 'het juridische gezicht' van Buma/Stemra en maakte hij deel uit van de Juridische Commissie van de CISAC, de internationale organisatie van muziekauteursrechtorganisaties. Hij was bestuurslid van de VvA, die hij een aantal termijnen vertegenwoordigde in de ALAI; van beide verenigingen was hij erelid. Verder was hij onder meer plaatsvervangend voorzitter van de Vaste Commissie Plagiaat van Buma/Stemra, en mede-oprichter van dit blad, dat (onder de titel *Auteursrecht*) in 1977 van start ging en waarvan hij tot en met 1999 redacteur zou blijven. In het eerste jaar verschenen meteen al drie artikelen van zijn hand, respectievelijk over Europese harmonisatie, Kabelomroep en auteursrecht, en Beperkingen van het auteursrecht. Er zouden er tientallen volgen, ook nog na zijn afscheid uit de redactie.

Rob's artikelen stonden als een huis, glashelder en met een duidelijke stellingname. Even duidelijk als zijn visie op het auteursrecht, een visie die zich als volgt liet samenvatten: een sterk auteursrecht is even rechtvaardig als onmisbaar ter bescherming van scheppende kunstenaars. Lees bijvoorbeeld 'Muziek over muziek' (AMI 1996, p. 107) waarin hij benadrukt dat sampling en andere manieren van voortbouwen op bestaande composities de rechten daarop niet mogen uithollen. Al moet je het ook weer niet overdrijven; overwegend op emoties gebaseerde uitbreidingen als het droit de suite konden we wat Rob betreft maar beter buiten de deur houden.

Weinigen waren zo gekwalificeerd om zich met muziek-auteursrecht bezig te houden als Rob, want behalve jurist was hij ook – en minstens evenzeer – componist. Als zodanig schreef hij een omvangrijk, internationaal uitgevoerd repertoire; zijn biografie op Wikipedia vermeldt meer dan 130 werken, waaronder orkestwerken als 'Zodiak' (1977), piano- en vioolconcerten, en een breed scala aan kamermuziek.

Maar Rob du Bois was meer dan componist en jurist alleen. Vóór alles was hij een man die van het leven genoot en die, samen met zijn echtgenote Vincentia en hun drie kinderen anderen daarin liet delen. Hun huis stond altijd open, niet slechts voor een paar uur of een paar dagen maar als het zo uitkwam ook voor maanden of zelfs jaren, onder meer voor Roemeense refugiés ten tijde van de dictatuur van Ceaușescu. Zowel in de Nederlandse en internationale auteursrechtwereld als daarbuiten hadden zij een uitgebreide vriendenkring, en vele ALAI-leden sloegen wanneer zij in Nederland waren een bezoek aan Rob en Cent nooit over.

Tien jaar geleden overleefde Rob – dankzij niet minder dan zes open hartoperaties – ternauwernood ernstige hartproblemen. Ook al verloor hij de afgelopen jaren grotendeels zijn gezichtsvermogen, van die gewonnen jaren wist hij onverminderd te genieten. Maar ditmaal lukte het hem niet meer om het huzarenstukje van toen te herhalen.

Met Rob du Bois verliest de VvA haar derde en laatste 'Ere-Rob', na haar ereleden Rob Veltman Fruin (1998) en Rob Stuyt (2012) – het einde van een tijdperk. Wij gedenken hem met dankbaarheid en weemoed.

Jaap Spoor